

Pars prima de vniuerso

Verfari ex necessitate circa corpora alia multa. Quod si dixeris quia anima humana non est in corpore suo localiter. Sed neque unquam hoc cogitatum fuit ab aliquo quod vel ad modicum apprehenderit naturam anime humane quam constat esse impartibilem partitione quantitativa. Neque enim diuisione contumactatis vel linea superficies aut corpus neque diuisione disgregationis ut numerus seu multitudo partibus est locus autem diuisione predictas magnitudines sequitur. Sicut declarauit aristoteles in libro de physico auditu. Quare manifestum est impossibile esse modis omnibus animam humanam esse localiter in loco corporali. Quod si dixeris quia sic est in corpore suo. quemadmodum rex in regno suo quod totum administrat et regit potentia et sapientia sua iam aliquatenus ad veritatem approximasti et vsualiter quippe rex esse in regno aliquo dicitur. etiam si localiter et personaliter extra sit dummodo illi presit et illum ad administrat et regit. Verum multa differentia est inter duas istas administrationes seu gubernationes. quoniam rex licet longe absens a regno vel etiam localiter in eo presens per ministeriales subditos et obedientiam populi interdum omnino quiescens. et nihil de his que regni sunt penitus agens regnum administrat et regit. Sepe vero ipse personaliter multa agit eorum que administrationis sunt. Sicut cum ipsemet iudicat hoc est causas examinat et diffinit. Similiter cum de regni negociis vel apud se vel cum sapientibus tractat atque deliberat. Eodem modo cum ipse personaliter circa hostes pugnat et quociens debellorum dispositionibus de armis atque minutionibus de stipendiis bellatorum aut de ipsis stipendiandis aut congregandis de machinis et de copiis in apparatus belli colligendis que imperat aut consilia anima vero humana nihil operatur in gubernatione corporis nisi presentiter et ibi solummodo ubi ipsa presens est. Quod si dixerit quia per spiritum etiam ipsa operatur qui mouent nervos cordas etiam alia ligamenta et per hoc mouent membra. Verum utique dicitis. Sed nec ipsum sensum nec vitam nec ipsum motum de quo loqueris operatur nisi presentia sua et viribus et ipsa etiam clamat si testimonio eius credere volueris in omni parte corporis sui nisi dolo vel lesio fit hic leto hic doleo hic percutio: et ne forte dicas quod non patitur ibi ipsa anima. sed solum corpus cui ipsa tanquam suo compatitur attende quod non

clamat hic condoleo sed magis doleo. nec dic hic compatio: sed magis patio. Sciendum vero quia est quia opinati sunt quidem ex naturalibus philosophis animam humanam habitare in huiusmodi spiritibus. et eos celestis esse nature posuerunt estimantes non esse dignam naturam aliquam ex inferioribus corporibus habitatione anime ipsius propter nobilitatem eiusdem scis ergo facile suades animas posse habitare in celo qui eam etiam dum est in corpore in corporibus celestibus hoc est in spiritibus autem habitare. Merito vero ab eis querendum est qualiter intelligat deum habitare in templis. hic est enim sermo quem omnis lex. omnis secta. omnis natio que de deo noticiam vel opiniones habet aliquam recepit. Quia igitur manifestum est omne templum locum esse corporalem et nobilitate vel etiam sanctitate nulla ex parte celo ultimo esse comparabilem non possunt abhorere deus habitare in celo. Quare et de diis quos huiusmodi homines coluerunt et templa eis extraxerunt et eosdem in ipsis adorauerunt consequenter id ipsum sentire habere necesse habent quod nec unquam ab his inficiatum est. Tempora namque vocabant domos habitationi deorum et cultui deputatas quos in templis suis habitare adeo pertinaci credulitate sentiebant. ut eosdem nusquam alibi querendos aut regendos adorandosue putaret. Quia igitur illos nobiliores loqueque spirituales que sint anime humane credebant. necesse habebant recipere in locis posse corporalibus habitare. Quid autem sit huius habitatio siue dei altissimi siue deorum suorum cuius unquam localis esse non possit. Localis dico localitate corporali quoniam ipsi nec declarauerunt nec intellerunt sed vaga et ita dicitur ymaginatione et ad modum obscura receperunt necesse habent intellectum de puritate veritatis recipere et ubi spirituale ab ubi corporali scire distinguere et rationibus se definitionibus superare. Dico igitur quod nisi spirituale hoc est solum et proprie congruens spiritualibus substantiis distat ab ubi corporali quod scilicet solum et proprie congruit corporalibus substantiis differentis multis. quare prima et principalis est circundatio seu continentia qua corpus circundatur vel continetur ab intima superficie corporis ambientis illud. Secunda est repletio quantitatis huiusmodi hoc est intus dicitur superficie